

בס"ד. ש"ט בחוקותי, כ"ב איר, ה'תשכ"ב

(הנחה בלתי מוגה)

וחתהלך בתוכם וגו' ואולך אתם קוממיות. ו מבואר בדרושי חסידות² בפיorsch והתחלכתי, לשון רבים, שמורה על ב' אופני ההליכה שיש למעלה (אצל הקב"ה), שנעשים ע"י ב' אופני ההליכה שבעבדות האדם. וזהו גם מה שמשיים ואולך אתם קוממיות, ופירשו חז"ל³ (לדעיה א') מאתיםامة כתתי קומות של אדה"ר, שמורה על ב' אופנים (ב' קומות) בעבודת האדם, שכגדם הם ב' אופני ההילוך לעלה שעלייהם נאמר והתחלכתי בתוכם. וצריך להבין מהו עניין ב' אופני ההליכה בעבודת האדם, וב' אופני ההליכה למעלה. וגם מהו העניין שב' אופני ההליכה הם בתיבה אחת, שמורה על החיבור ביניהם.

ב) והענין בזה, בהличה שבעבדות האדם מצינו הילכה שהיא בבח"י פנים, כמ"ש באברהם התחלך לפני והי' תמים⁴, ומציינו גם הילכה שהיא בבח"י אחר, כמ"ש⁵ אחרי הווי אלקיים תלכו, וכחיב⁶ לכתך אחרי במדבר. ועוד⁷ ינסם ב' האופנים דפניהם ואחרו גם לעלה, שהם ב' המדריגות דמללא כל עליין וסובב כל עליין, דמכ"ע שהוא האור המתלבש בעולמות הוא בח"י אחר וחיצוניות בלבד, וסוכ"ע שהוא האור שלמעלה מהתלבשות בעולמות הוא בח"י הפנים⁸. וב' אופנים אלה הם ב' אופני ההילוך מלמעלה למטה (בח"י פנים) ומלמטה לעלה (בח"י אחר), כדלקמן.

וביאור העניין, דהנה, אור המכח"ע בא להתלבשות בכל עולם לפניו ערכו, וכן יש בו חילוקי מדריגות דמעלה ומטה, כמו החילוק

ואילך. ד"ה הנ"ל תש"א (חו"מ ח"ג ע' 107
ואילך). ועוד.

(3) סנהדרין ק, א.

(4) לך לך יי, א.

(5) פ' ראה יג, ח.

(6) ירמ"י ב, ב.

(7) ראה גם אמרי בינה שם. אמרי אדה"ז
תקס"ט שם.

(1) פרשנו כו, יב-יג.

(2) אמרי בינה שער הק"ש פפ"ד ואילך
עה, ד ואילך). ד"ה והתחלכתי בתוכם
במאמרי אדמור"ר חזקן: הנחות הר"פ ע' קנה.
תקס"ט ע' קלא ואילך. אמרי אדמור"ר
האמצעי ויקרא ח"ב ע' תשפו ואילך. אוח"ת
פרשנו ח"ב ע' תורם ואילך. ע' תורנד ואילך.
ע' תרעוז ואילך. ע' תורוף ואילך. סה"מ
תרכ"ט ע' קצד ואילך. תער"ב-תרער"ז ע' רנה

בין אצילות לבי"ע, דעם היות⁸ שגם אצילות הוא בכלל העולמות, ונקרא גם הוא עולם מלשון העלם⁹, וגם בו יש ההגבלה דעתה ספירות, עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר¹⁰, מ"מ, ה"ה עולם האחדות¹¹, ונקרא אצילות מלשון אצלו וסמן¹², ועד שעולם האצילות אינו אלא גילוי העולם מאוא"ס המאצל¹³, משא"כ עולמות בי"ע, החל מעולם הבראיה שבו מתחיל עניין התחווות יש MAIN (כידוע¹⁴ שהלשון בראיה קאי על התחווות יש MAIN), הינו, מציאות יש שאין לו ערך כלל להאן שמננו נתהווה, שכן התחווותו אינה אלא בכח העצמות שאינו עליל מאייה עילה שקדמה לו ח"ז¹⁵. וכמו כן ישנו חילוקי מדריגות בעולמות בי"ע גופא, שעולם היצירה הוא למטה הבראיה, ועולם העשי¹⁶ הוא למטה מעולם היצירה, ועד לעוז"¹⁷ שנקרה עולם הקלייפות, והרשעים גוברים בר¹⁸. משא"כ אור הסוכ"ע אינו בא בהתלבשות בעולמות אלא בבח"י מكيف עליהם בשווה ללא חילוקי מדריגות דמעלה ומטה¹⁹. ועוד זאת, שגיליי אור הסוכ"ע שהוא מעלה מהעולמות הוא המשכה חדשה למורי בעולם, משא"כ אור הממכ"ע שמתלבש בעולמות, עם היותו באופן דהமחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית²⁰, וכמבואר בשער היהוד והאמונה²¹ בפיibus'ם במ"ש²² לעולם הווי דבר נצב בשמיים, שהחיות האלקי מומוצא פ"י הווי צ"ל מלובש תמיד בכל הנבראים להחיותם ולהווותם MAIN ליש בכל רגע, מ"מ, אין זה דבר חדש, כי אם חידוש הישנות בלבד [ונעד שמצד התמידות שבדבר, שזהו כלות העניין דהנוגת הטבע, אין מקום לעניין של אמרית הלל, כמו זו]²³ האומר הילל בכל יום ה"ז מחurf כו', שזהו רק מבח"י ממכ"ע שככלותו הוא אור השיך לעולמות²⁴.

(14) ראה רמב"ן ר"פ בראשית.

(8) ראה סה"מ ה'ש"ית ע' 112. ובכ"מ.

(15) תניא אגה"ק ס"כ (קל, ב).

(9) לקו"ת שלח לו, ד. ובכ"מ.

(16) תניא פ"ז (יו"ד, סע"ב ואילך) —

(10) ספר יצירה פ"א מ"ד.

מעץ חיים שער מב (שער דרושי אב"ע)
ספ"ר.

(11) ראה לקוטי הש"ס להאריז"ל ריש מסכת שבת. ובכ"מ.

(17) ראה תניא פמ"ח (סז, סע"ב). ובכ"מ.

(12) ראה פרדס שער טז (שער אב"ע)

ברכת יוצר.

פ"א. ועוד.

(18) פ"א.

(13) הו"א בראשית ג, א. וירא יד, א.

(19) תהילים קיט, פט.

משפטים עז, ב. אואה"ת ענינים ס"ע דרא ואילך.

(20) שבת קיח, ב.

המשן תרס"ז ע' קס ואילך. סה"מ ה'ש"ית

(21) ראה גם סה"מ תרכ"ט ע' קצנו.

שם. ובכ"מ.

ומזה מובן שגילוי אור הסוכ"ע שלמעלה מעולמות הוא באופן של הילוך מלמעלה למטה²³, שהעיקר בזה הוא התגלות העליון, וגילוי אור הממכ"ע ששיך לעולמות ומתלבש בהם לפי ערך חילוקי הדרגות שבהם, הוא באופן של הילוך מלמטה למעלה, שהעיקר בזה הוא התתלבשות בכלים המטה. וזהו גם שגילוי אור הסוכ"ע הוא ההילוך שבבח"י פנים וגילוי אור הממכ"ע הוא ההילוך שבבח"י אחר, כי, גילוי אור הסוכ"ע הוא גילוי האור כמו שהוא מצד עצמו, שהוא בחיי פנים, וגילוי אור הממכ"ע אינו אלא מה שמתלבש בכלים המטה, שהוא"ע של אחר וחיצונות בלבד²⁴.

ויש להוסיף, שהוא גם השרש שמננו נمشך ונשתלשל העניין דפנים ואחר כפי שהוא באופן ההמשכה בעוה"ז התחתון, שבуниיני המצוות נمشך גיליי אלקות בבח"י פנים, והפכו בעניינים השיעיכים לקליפה וסת"א שיניקתם וחיותם אינה מבח"י פנים אלא מבח"י אהוריים דקדושה, כמו לדודי בתר כתפי לשונאו שלא ברצונו כו²⁵.

ג) והנה ב' אופני ההילוך בבח"י פנים ובבח"י אחר שבאלקות נמשכים ע"י ב' אופני ההילוך בבח"י פנים ובבח"י אחר שבעובדת האדם ישם ב' עניינים שהם בבח"י האדם. והעניין בזה, שבכללות עבודת האדם ישם ב' עניינים שהם בבח"י פנים ואחר, דהנה, ידוע²⁶ שהנשמה עצמה אינה צריכה תיקון כלל, ולא הוצרכה לירד לעוה"ז אלא כדי לתקן את הגוף וננה"ב וחלקו בעולם, וענין זה הוא בבח"י الآخر והחיצונות שבעבודה, כיוון שאין זה אלא בשביל עניינים חיצוניים כמו הגוף וננה"ב וחלקו בעולם. וענין הפנים הוא מה שככלות ענן העבודה פועל ונוגע למטה, כתורת אדמור"ר הוזקן²⁷ בפיירוש אמר המשנה²⁸ דעת מה למטה מכך, שכל העניינים שלמעלה הם מכך, שתלוויים בעבודת האדם, ועד שאמרו חז"ל²⁹ שישראיל מוסיפין כה בגבורה של מטה, היינו שככלות ענן העבודה הוא צורך גבורה³⁰, שעניין זה הוא אפילו בהדרגה שבה נאמר אם צדקה מה תתן לו גוי³¹, שככלות

(28) אבות פ"ב מ"א.

(23) ראה גם סה"מ תער"ב-תרע"ו שם.

(29) איכ"ר פ"א, לא.

(24) ראה גם תניא אגאה"ק סי"ט.

(30) ראה עבודות הקודש ח"ב (חלק

(25) תניא פכ"ב (כו, ב).

העבודה) פ"ג. הובא בשל"ה שער הגadol כת,

(26) תניא פל"ז (מח, ב) — מעץ חיים

ב ואילך. אואה"ת משפטים ע' א'ריט ואילך.

שערכו (שער הצלם) ספ"א.

ד"ה לא תהי משכלה תשיב"ב (חו"מ ח"ד ס"ע

(27) ספר השיחות תש"ד ע' אג"ק

324 ואילך). וש"ג.

אדמור"ר מוהורי"ץ ח"ג ע' שג (נעתק ב"היום

(31) איוב לה, ז.

יום" גג אייר).

ה"ז אור הסוכ"ע³². ובפרטיות יותר, ישנו ב' אופנים בעבודת האדם גופא, שהם ב' אופני הילוך בבח"י פנים ובבח"י אחר, מלמעלה למטה ומלמטה למעלה. והענין בזה, שיש UBODA שהוא באופן של סדר והדרגה, היינו, שככלות העבודה היא באופן של הליכה מדרגה לדרגה לפי ערך מעמדו ומצבו כו', ולכן ה"ז רק בבח"י אחר, וממטה למעלה. ויש UBODA שהיא באופן שלמטה מסדר והדרגה, היינו, שהעבודה היא שלא בערך למעמדו ומצבו כו', ולכן אין זה בבח"י אחר אלא בבח"י פנים, ובօפן דמלמעלה למטה. ובכללות ה"ז הילוק שבין UBODOT הצדיקים שהיא בסדר והדרגה, לעבודת בעלי תשובה שהיא בחילא יתר³³, למטה מסדר והדרגה [ועד"ז בעבודה דבעל תשובה גופא, שיש בה ב' סוגיות זכויות, זכויות סתם, עד' הזכויות שבעבודת הצדיקים, זכויות שנעשו מהפיכת הזדונות³⁴, שהם בדרגה נעלית יותר³⁵]. וע"י ב' אופני הילוך שבעבודת האדם ממשיכים ופועלים ב' אופני הילוך באלקות, והיינו, שע"י העבודה שהיא בסדר והדרגה, בבח"י אחר, מלמטה למעלה, ממשיכים גילוי האור שבבח"י ממכ"ע, וע"י העבודה שלמטה מסדר והדרגה, בבח"י פנים, מלמטה למטה, ממשיכים גילוי האור שבבח"י סוכ"ע.³⁶

ד) **אמנם** תכלית הכוונה היא שייהיו ב' אופני הילוך (דברי" פנים ורבח"י אחר, מלמטה למטה ומלמטה למעלה) גם יחד, ועוז"נ והתהלכתי (בתוככם) לשון רבים, שהוא"ע חיבור ב' אופני הילוך למטה באלקות, להיות המשכת וגליוי אור הסוכ"ע בממכ"ע ועליית בח"י ממכ"ע בסוכ"ע, ועוד"ז בעבודת האדם, שעוז"ן ואולך אתכם קוממיות, מאתים אמה כשתי קומות של אדה"ר, שהוא"ע חיבור ב' אופני הילוך הצדיקים ובעלי תשובה, שגם UBODOT הצדיקים תה"י באופן שלמטה מסדר והדרגה, וגם UBODAT בעלי תשובה תה"י באופן של המשכה בפנימיות כו').

ויש להוסיף בביור העניין דוולך אתכם קוממיות, שיש בזה ב' דעתה, דעתה הא', מאתים אמה כשתי קומות של אדה"ר, ודרעה הב', מהה אמה. והענין בזה, דמספר מאה (השלימות דעשר כפי שכל א' כולל מעשר)

(32) ראה אורות פרשנתנו שם ס"ע תרמב ואילך. ע' תרעה ואילך.

(34) ראה דרמ"צ לט, ב. קצא, א.

(35) ראה גם אורות שם ע' תרמן.

(36) ראה זח"א קקט, ריש ע'ב. תניא אגהת ספר"ח. ובכ"מ.

מוריה על השלימות, וכידוע³⁷ בפירוש מאמר המשנה³⁸ בן מהה כאילו מת עבר ובטל מן העולם, שזהו"^ע שלימות העבודה. וזהו"^ע מआתים אמה כתתי קומות של אדה"ר, שמורה על השלימות דמאה בכל א' משתי הקומות שבעבדות האדם שם ב' אופני העבודה צדיקים ובעלי תשובה, כפי שמתאחדים בתיבה אחת דקומות. וענין זה מודגש יותר בפירוש הב', מהה אמה, שב' אופני העבודה צדיקים ובעלי תשובה מתאחדים בציור קומה אחת, מהה אמה.

ריש לומר, שבמ"ש ואולך אתכם קומות, מआתים אמה או מהה אמה, מראומז גם הענין דהמשכת גילי או רסוכ"ע במקכ"ע, שזהו חיבור ב' אופני ההילוך באקלות. והענין בזה, דהנה, ידוע בענין המספרים שיחידות בעשי' עשריות ביצירה ומאות בבריה³⁹. ועפ"ז אינו מובן איך יכול להיות בעולם העשי' הענין דקומות (מאתים אמה או מהה אמה) שהוא המספר דמאות שישיך לעולם הבריה. אך הענין הוא, שיחידות בעשי' עשריות ביצירה ומאות בבריה הוא מצד ההגבלה דבח"י מקכ"ע, אבל כאשר מאיר גילוי האור שבכח' סוכ"ע, אז יכול להיות המספר דמאות גם בעולם העשי'. ויתירה מזה, שמצד הענין דעתאותה הקב"ה להיות לו דירה בתחוםים⁴⁰, נעשה המספר היוטר מרובה בתחוםים דוקא.

ה) וכל זה נעשה ע"י מעשינו ועבדותינו כל זמן משך הגלות, החל מהענין דבחוקותי תלכו⁴¹, שתהיינו عملים בתורה⁴², הינו, שלימוד התורה הוא מתוך عمل ויגעה עד מצוי הנפש כו', וע"ז זוכים לכל הברכות האמורות בפרשה, החל ממ"ש⁴³ ונתתי גשמייכם בעתם גו', נתתי שלום בארכ'⁴⁴, שבזה כלל גם העניןDSLם בית, שקשור עם יסוד, כדייאתא בגמרא⁴⁵ שהיסוד נקרא משים שלום בבית, שזהו"^ע יהוד זו"ן (ע"ד ובדוגמה יהוד סוכ"ע במקכ"ע), כמו"ש⁴⁶ שבת אחים גם יחד, שע"ז

(37) ראה אה"ת חי שרה קי, ב. חותת ע'חתיה.

(41) פרשנו כו, ג.

(42) תו"כ ופרש"י עה"פ.

(43) שם, ד.

(44) שם, ג.

(45) שבת קnb, א.

(46) תהילים קלג, א.

(38) אבות פ"ה מקכ"ב — הפרק שלומדים ביום הש"ק זה.

(39) ראה לקו"ת בלק עד, ב. אה"ת (יהל אור) לתהילים ע' שכא. ע' תפ. ומכ"מ.

(40) ראה תנחותמא פרשנותנו ג. נשא טז. ב"ר

נעשה עניין ההולדת שבו מתגלה כח הא"ס כר"ז⁴⁷ (כמשנ"ת לעיל⁴⁸). ועד שזוכים להגilioים דימות המשיח, שאז יקווים מ"ש והתהלך בתוכם, חיבור ב' אופני הילוך באלקות ע"י המשכת אור הסוכ"ע בבח"י ממכ"ע, שהרי לעתיד לבוא יומשך ויתגלה אור הסוכ"ע למטה, וכן ואולך אחכם קוממיות, חיבור ב' אופני הילוך שבעובדות הצדיקים ועובדות הבעלי תשובה, כפי שהוא בביאת המשיח שאתה לאתבא צדיקיה בתויבתא.⁴⁹

שליט"א הנדפס לעיל ע' 397 ואילך).
(49) ראה לקוחת דרושי שמע"צ צב, ב.
שה"ש ג, סע"ב. וראה זה"ג קנג, ב. נתבאר בהמשך תער"ב ח"א ע' תג. ד"ה והניף וד"ה
ויאמר לו יהונתן תש"י"א (תו"מ ח"ג ס"ע 36
ואילך; ס"ע 50 ואילך).

(47) לקוחת שה"ש לט, ד ואילך. מאמרי אדרמור' האמצעי ויקרא ח"ב ע' טרעה ואילך.
סה"מ תנ"ב ס"ע קל. תנ"ז ע' קעט. וככ"מ.
(48) ד"ה שיר המועלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים גו' — דל"ג בעומר שנה זו (ענן
זה לא כלל בה חלק שהוגה ע"י כ"ק אדרמור'